

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

86. PLENARFORSAMLING, DEN 5.-6. OKTOBER 2010

Regionsudvalgets perspektivudtalelse: de lokale og regionale myndigheders rolle i den fremtidige miljøpolitik

(2011/C 15/02)

REGIONSUDVALGET

- mener, at de lokale og regionale myndigheder bør spille en større rolle i tilrettelæggelsen af EU's miljøpolitik. Inddragelse af de decentrale myndigheder sikrer bedre gennemførelse og medansvar. Innovativ styring på flere niveauer, herunder udnyttelse af de eksisterende platforme og netværk, vil fremme de lokale og regionale myndigheders proaktive engagement. Borgmesteraftalen kan i denne forbindelse ses som et typeeksempel herpå, og dets koncept med styring på flere niveauer kan udvides til at omfatte andre centrale EU-miljøpolitiske områder;
- opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for sammen med Regionsudvalget at afholde et forum med det formål at debattere problemer og løsninger i forbindelse med de lokale og regionale myndigheders anvendelse af EU's miljølovgivning og opfordrer Europa-Parlamentet til at inddrage Regionsudvalgets Underudvalg for Miljø, Klimaforandring og Energi (ENVE) i drøftelserne med Kommissionen i Europa-Parlamentets miljøudvalg om implementeringen af EU's miljølovgivning;
- opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at den interne fordeling af beføjelserne overholdes, og at der indføres procedurer for høring af de lokale og regionale myndigheder, herunder oprettelse af tværfaglige grupper med ansvar for bestemte sager sammensat af eksperter fra den statslige administration, regionerne og sammenslutninger af de decentrale myndigheder med det formål at skabe et samarbejde, der omfatter hele lovgivningsprocessen;
- støtter en generel og retligt bindende ramme for miljøinspektioner. Inspektionernes form og indhold bør reguleres nationalt og udvikles regionalt og lokalt på grundlag af generelle principper fastlagt af EU og lavere myndighedsniveauer;
- understreger, at et syvende miljøhandlingsprogram ville være en bærende søjle i den kommende Europa 2020-strategi, og at der er behov for at konkretisere betydningen for miljøpolitikken. Der bør opstilles klare målsætninger og tidsfrister, såvel som en fælles tematisk strategi for jordbeskyttelse med et mål om at vedtage et jordrammedirektiv.

Ordfører:	Paula Baker (UK/ALDE), medlem af Basingstoke og Deane Council
Basisdokument:	Anmodning fra det spanske EU-formandskab

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelle bemærkninger

1. glæder sig over at være blevet inddraget i dagsordenen om »Bedre miljøpolitiske instrumenter« og til at bidrage til udarbejdelsen af det syvende miljøhandlingsprogram, eftersom de lokale og regionale myndigheder indtager en central rolle med hensyn til at opfylde de miljøpolitiske målsætninger og opnå konkrete resultater af miljøindsatsen;

2. bifalder den fortrinlige indsats, som en lang række lokale og regionale myndigheder allerede har ydet, og ønsker at opmuntre dem til at fortsætte denne indsats;

3. erkender, at en effektiv håndhævelse af miljølovgivningen udgør en hindring. 23,5 % af samtlige overtrædelser af EU-retten i 2008 (481) vedrørte miljøspørgsmål⁽¹⁾, hvilket tyder på fortsatte skader på miljøet og forvridning af konkurrencen;

4. tilstræber i nærværende udtalelse at fremhæve de muligheder, der findes for at forbedre miljøbeskyttelsen på alle styrings- og politiske beslutningsniveauer.

B. Bedre koordination og styring Regionsudvalget

5. mener, at de lokale og regionale myndigheder bør spille en større rolle i tilrettelæggelsen af EU's miljøpolitik. Inddragelse af de decentrale myndigheder sikrer bedre gennemførelse og medansvar. Regionsudvalgets koncept med styring på flere niveauer bør anvendes på det miljøpolitiske område, og pilotprojekterne om treparts-målkontrakter mellem EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder udvides⁽²⁾. Dette ville skabe mulighed for en reel deling af ansvaret mellem de forskellige styringsniveauer om at opnå de aftalte resultater;

6. mener, at innovativ styring på flere niveauer, herunder udnyttelse af de eksisterende platforme og netværk, i stedet for simpel håndhævelse af EU-retten via medlemsstaterne vil fremme de lokale og regionale myndigheders proaktive engagement. Der findes en lang række eksempler på, at EU's kommuner og regioner har taget ambitiøse initiativer i tilfælde, hvor medlemsstaterne har forholdt sig passivt, bl.a. Lokal Agenda 21, der udsprang af verdensstopmødet i 1992. Borgmesteraftalen kan i denne forbindelse ses som et typeeksempel herpå;

7. opfordrer kraftigt Kommissionen til at undersøge, om konceptet med styring på flere niveauer kan udvides til at omfatte andre centrale EU-miljøpolitiske områder som biodiversitet, affaldshåndtering, forvaltning af vandressourcerne, støj og luftforurening samt arealanvendelse. Hertil kræves en integreret metode og tværsektoriel koordinering;

8. beklager, at EU's miljølovgivning er henvendt til medlemsstaterne og alene kræver udpegelse af en »kompetent myndighed« (sjældent »myndigheder«) og kun i sjældne tilfælde omtaler samarbejde, selvom de lokale og regionale myndigheder har klare opgaver på miljøbeskyttelsesområdet⁽³⁾;

9. beklager den manglende fremhævelse af tiltag til støtte for god lokal og regional forvaltning i Kommissionens planer til forbedring af gennemførelsen af EU's miljølovgivning⁽⁴⁾;

10. påpeger, at EU-institutionerne i medfør af Lissabontraktatens artikel 11 afkræves mere dialog med og høring af borgerne. De lokale og regionale myndigheder finder, at den nye bestemmelse giver dem mulighed for at styrke deres rolle i tilrettelæggelsen af EU's politikker. Endvidere udvides nærhedsprincipets anvendelsesområde til at omfatte det lokale og regionale niveau, og artikel 5 i protokollen om nærhedsprincippet fastsætter, at udkast til lovgivningsmæssige retsakter bør omfatte en analyse, der gør det muligt at vurdere de finansielle virkninger og følgerne for den lovgivning, som medlemsstaterne skal iværksætte, herunder regional lovgivning;

11. mener, at Kommissionens konsekvensanalyser bør udvides til det lokale og regionale niveau med det formål at gøre gennemførelse af territoriale konsekvensanalyser til fast praksis;

12. opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at gøre ændringer af lovforslag, der har vidtrækkende konsekvenser for de lokale og regionale myndigheder, betinget af, at der gennemføres konsekvensanalyser svarende til dem, der gennemføres for det oprindelige lovforslag;

13. understreger, at gennemførelsen af miljølovgivningen ofte kræver en betydelig administrativ og økonomisk indsats samt indholdsmæssig og faglig kompetence og politisk vilje. En analyse af konsekvenserne for de lokale og regionale strukturer vil kunne bidrage til at begrunde mere omfattende økonomiske incitamenter og behovet for EU- og statsstøtte;

⁽¹⁾ Jf. KOM(2009) 304 endelig og Kommissionens webside under »Statistics on environmental infringements«.

⁽²⁾ Jf. CdR 89/2009 fin, KOM(2002) 709 endelig.

⁽³⁾ Brussels Environment (IBGE) Study 2010 »The Regional Dimension in EU Environmental Regulations and Directives«, <http://www.eapdebate.org/files/files/study-regionaldimension.pdf>

⁽⁴⁾ Jf. KOM(2008) 773/4.

14. finder det nødvendigt, at Kommissionen stiller fælles instrumenter til rådighed, så de lokale og regionale myndigheder kan få tilstrækkelige ressourcer til at nå de opstillede mål;

15. står fast på, at der er behov for bedre kommunikation på alle styringsniveauer i alle faser af lovgivningen. Dette indebærer investeringer i IT-systemer og online-værktøjer, der kan gøre miljøinformationerne forståelige for offentligheden og de offentlige institutioner. Ved hjælp af IKT er det muligt at reducere indberetningspresset på de lokale og regionale myndigheder uden at mindske lovgivningens effekt;

16. råder til, at medlemsstaternes miljøministerier opretter tværfaglige grupper med ansvar for bestemte sager sammensat af eksperter fra den statslige administration, regionerne og sammenslutninger af de decentrale myndigheder med det formål at skabe et samarbejde, der omfatter hele lovgivningsprocessen;

17. ønsker en kraftig indsats til fremme af EU's LIFE+-program i alle EU's regioner for at styrke innovative lokale tiltag og øge synligheden og effekten af den del af programmet, der vedrører »miljøpolitik og -governance«;

18. bifalder Kommissionens forslag om at oprette permanente netværk med deltagelse af Kommissionens embedsmænd og kontaktpunkter i medlemsstaterne ⁽⁵⁾. Medlemsstaternes kontaktpunkter bør støttes af nationale implementeringsgrupper, der bl.a. omfatter lokale og regionale sagsbehandlere;

19. opfordrer kraftigt Rådet til ufortøvet at genoptage forhandlingerne om direktivforslaget om adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev vedtaget af Europa-Parlamentet i 2004. Derved ville Århus-konventionen blive implementeret i fuldt omfang, hvilket ville bidrage til en bedre og mere konsekvent håndhævelse af miljølovgivningen;

20. opfordrer kraftigt de dele af retssystemerne, der behandler overtrædelser og manglende opfyldelse af EU's miljølovgivning, til at dele deres viden;

21. støtter Europa-Parlamentets opfordring til at indføre en generel og retligt bindende ramme for miljøinspektioner, at etablere en EU-miljøinspektionsenhed og til at styrke EU-netværket til gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning (IMPEL) ⁽⁶⁾. Et retligt bindende instrument vedrørende miljøinspektioner kan mindske omfanget af den urimelige konkurrence mellem EU's regioner og kommuner, der er betinget af forskellige inspektionsordninger, samt sikre ensartet retspleje i miljøsager. Imidlertid må inspektionernes form og indhold regu-

leres nationalt og udvikles regionalt og lokalt på grundlag af generelle principper fastlagt af EU og lavere myndighedsniveauer;

22. gentager sin henstilling om at udvide IMPEL-netværket til de lokale og regionale niveauer i samtlige medlemsstater, hvilket kunne indebære udvikling af stærke nationale IMPEL-netværk med det formål at udbrede resultaterne af netværkenes arbejde ⁽⁷⁾.

C. En mere effektiv sammenhæng mellem politikkerne Regionsudvalget

23. bifalder Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Generaldirektoratet for Miljø seneste fælles bestræbelser på at sikre, at førstnævntes tiltag fuldt ud overholder miljøkravene, og mener, at dette eksempel fortjener at blive efterfulgt af samtlige Kommissionens generaldirektorater. Udvalget hilser den helhedsorienterede dagsorden, der bebudes i Europa 2020-strategien, velkommen, men mener, at strategien bør udstyres med en stærk territorial dimension;

24. står fast på, at sammenhæng i sektorpolitikkerne og miljøindvirkninger indgår i revisionen af EU's budget for perioden efter 2013 og støttetildelingen fra samhørigheds- og landbrugsfondene;

25. understreger, at der er utilsigtede uoverensstemmelser mellem de forskellige dele af EU's miljølovgivning. For eksempel bør minimeringen af affaldsmængderne reguleres både i affaldsdirektivet og produktdirektivet. Forenkling med det formål at gøre lovgivningen klar, utvetydig og resultatorienteret vil samtidig gøre denne mere målrettet, bredt accepteret og anvendt;

26. understreger, at Kommissionen bør høre de lokale og regionale myndigheder, når den tilrettelægger eller reviderer miljølovgivningen. De decentrale myndigheder ligger inde med værdifulde erfaringer, der kan udnyttes til at identificere manglende sammenhæng med anden lovgivning eller andre uhenigtsmæssige forhold og således bidrage til miljølovgivningens effektivitet;

27. anmoder om en lempelse af EU's regler mod markedsforvridding i de tilfælde, hvor disse udgør en hindring for grønne offentlige indkøb;

28. står fast på, at lovgivning, der tager fat om forureningskilden, er afgørende for at nå miljømålsætningerne og sikre konsekvens i de krav, der pålægges de lokale og regionale myndigheder. De lokale og regionale myndigheder har f.eks. ingen indflydelse på fastsættelsen af emissionsnormer for køretøjer, men skal ikke desto mindre overholde EU's bestemmelser om luftkvalitet;

29. er tilhænger af anvendelse af markedsbaserede instrumenter, der afspejler varernes og tjenesteydelsernes reelle pris, med det formål at synliggøre produkternes miljøindvirkning i hele deres livscyklus for forbrugerne på købstidspunktet for derved at understrege forbrugernes ansvar.

⁽⁵⁾ Jf. KOM(2008) 773/4.

⁽⁶⁾ Jf. Europa-Parlamentets beslutning af 20. november 2008 om gennemgangen af henstilling 2001/331/EF om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne.

⁽⁷⁾ Jf. CdR 36/2001 fin.

D. Placering af en større del af miljøindsatsen hos de lokale og regionale myndigheder

Spørgsmål vedrørende styring Regionsudvalget

30. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at den interne fordeling af beføjelserne overholdes, og at der indføres procedurer for høring af de lokale og regionale myndigheder. Et godt samarbejde, navnlig mellem »implementeringsgrupper« sammensat af statslige, regionale og lokale sagsbehandlere, støtter den gensidige forståelse og vellykket gennemførelse af lovgivningen ⁽⁸⁾;

31. fremhæver de lokale og regionale myndigheders centrale rolle mht. indsamling af miljødata. Med henblik på at sikre sammenhæng, effektivitet og troværdighed i rapporter og indikatorer vedrørende miljøtilstanden i EU er der behov for en hensigtsmæssig fordeling af beføjelserne, tildeling af ressourcer og en velfungerende informationsudveksling mellem kommunerne, regionerne og medlemsstaterne;

32. henstiller til en mere gennemsigtig opgavefordeling navnlig mellem de instanser, der gennemfører EU's miljølovgivning, og dem, der har ansvaret for miljødelser eller infrastruktur og fysisk planlægning.

Informationsdeling Regionsudvalget

33. opfordrer indtrængende de statslige og regionale miljøministerier og -agenturer til under inddragelse af repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder at udarbejde vejledende materiale, herunder forslag til værktøjer, benchmarks og typeeksempler på procedurer, der skal gennemføres af de lokale og regionale myndigheder. Samtidig bør de træffe passende foranstaltninger med henblik på at sætte skub i samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder i EU, som kæmper med de samme miljøproblemer;

34. støtter udveksling af god praksis mellem de lokale og regionale myndigheder, herunder om bedre adgang til informationer, synlighed og løsninger på problemer, der skyldes sprogforskelle.

Engagement og inddragelse af borgerne Regionsudvalget

35. gratulerer de myndigheder, der har held til at inspirere og inddrage borgerne i at opstille fælles langsigtede visioner for livskvaliteten i lokalområdet og til at knytte miljømæssige, sociale og økonomiske spørgsmål sammen;

36. opfordrer kraftigt til at støtte uddannelse og forskning for at styrke forbindelserne mellem borgerne og deres miljø. Borgerne er ikke fuldt ud klar over, hvilken rolle miljøet spiller i deres dagligdag ⁽⁹⁾. De lokale og regionale myndigheder er tættest på borgerne og kan derfor skabe større bevidsthed om spørgsmålet blandt alle aldersgrupper;

⁽⁸⁾ Jf. CdR 199/2009 fin og CdR 89/2009 fin samt EIPA's undersøgelse »The institutional impacts of EU legislation on local and regional governments«.

⁽⁹⁾ Jf. de særlige Eurobarometer-undersøgelser af borgernes holdninger til miljøet (biodiversitet 2010, klimaforandringer 2009, miljø 2008, jf. http://ec.europa.eu/environment/working_en.htm).

37. mener, at myndighederne bør indføre procedurer til udspredding af information, navnlig via internettet, samt gennemføre Århus-konventionen ⁽¹⁰⁾ og derved give adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, inddrage borgerne i overvågningen af gennemførelsen af EU's miljøpolitik på lokalt plan og indføre passende redskaber, der kan sikre deltagelsesdemokrati og lokalt medansvar;

38. mener, at SMV- og VVM-direktiverne er centrale instrumenter i den lokale og regionale miljøpolitik og inddragelsen af borgerne ⁽¹¹⁾, når det drejer sig om at sikre, at der tages hensyn til lokal viden, idet udvalget dog er sig omkostningerne og de dertil påkrævede kompetencer bevidst;

39. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at anvende forenklede og koordinerede offentlige miljøkontrolordninger, som gør det lettere at opfylde lovgivningens bestemmelser og fremmer forholdet mellem offentlige myndigheder og borgere på grundlag af principperne om effektivitet, gennemsigtighed og fælles ansvar.

Økonomi og horisontal integration Regionsudvalget

40. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at integrere miljøet i alle aktiviteter, f.eks. ved at støtte grønne virksomheder i lokalområdet med risikovillig kapital, kontakt til business angels, mikrolån og rådgivning om grøn indkøbspolitik;

41. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at »købe grønt ind«. Offentlige indkøb tegner sig for 16 % af EU's BNP og bør sikre den højeste miljømæssige standard. Det nye websted for grønne offentlige indkøb (<http://ec.europa.eu/environment/gpp>) hilses derfor velkommen;

42. opfordrer til i fuldt omfang at gøre brug af mulighederne for at sikre dækning af omkostningerne i medfør af artikel 9 i vandrammedirektivet ved at indføre incitamenter til besparelser og effektivitet og i medfør af artikel 14 i rammedirektivet om affald, med det formål gøre miljøomkostningerne synlige for brugerne samt tilskynder til, at lignende økonomiske instrumenter indgår i fremtidige forslag;

43. opfordrer til under hensyntagen til de eksisterende nationale planlægningssystemer at samordne lokalplanlægning (herunder bæredygtig fysisk planlægning) med produktion og distribution for at fremme en udvikling med lavemission, bæredygtig produktion, ressourceeffektivitet og vedvarende energi og derved skabe grønne jobs, fremme en bæredygtig vækst og begrænse indvirkninger på miljøet og borgernes sundhedstilstand;

⁽¹⁰⁾ FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.

⁽¹¹⁾ Jf. CdR 38/2010 fin.

44. opfordrer til, at den fremtidige miljøforvaltningspolitik i grænseregioner og i tilstødende områder med fælles floder eller andre fælles grænsedannende vandløb i højere grad udnytter partnerskabsprogrammer som Euroregioner på lokalt niveau til at udøve indflydelse i nabolandet og til at udarbejde og gennemføre fælles miljøbeskyttelsesprogrammer.

E. Regionsudvalgets bidrag

I tilrettelæggelsesfasen Regionsudvalget

45. opfordrer Kommissionen til i kraft af anmodninger om udarbejdelse af perspektivudtalelser mere proaktivt at inddrage Regionsudvalget i tilrettelæggelsen af miljøpolitikken;

46. lover at fortsætte det eksisterende samarbejde med Kommissionen om vurdering af effekten af visse forslag på de lokale og regionale myndigheder (territoriale konsekvensanalyser) gennem Regionsudvalgets særlige netværk, Regionsudvalgets netværk til overvågning af nærhedsprincippet og Europa 2020 overvågningsplatformen.

Både i tilrettelæggelses- og beslutningsfasen Regionsudvalget

47. sørger for at lade græsrodserfaringer i de lokale og regionale forvaltninger komme til udtryk i udformningen af sine udtalelser. Dette vil bl.a. ske gennem målrettede høringer af Regionsudvalgets særlige netværk, Regionsudvalgets platform til overvågning af nærhedsprincippet og Europa 2020-overvågningsplatformen og ved at afholde høringer med lokale og regionale sammenslutninger og andre vigtige aktører.

I beslutningsfasen Regionsudvalget

48. understreger, at Lissabontraktaten har styrket Regionsudvalgets rolle i beslutningerne vedrørende EU's klimaforandringspolitik i kraft af en bestemmelse om pligt til at høre udvalget. Udvalget bifalder endvidere Lissabontraktatens bestemmelse om udvalgets ret til at blive hørt igen i de tilfælde, hvor et oprindeligt lovforslag er blevet ændret væsentligt i lovgivningsprocessen, hvorved Regionsudvalget får mulighed for at udarbejde reviderede udtalelser;

49. ønsker at styrke samarbejdet med EU's lovgivende institutioner, Europa-Parlamentet og Rådet, i miljøsager. Europa-Parlamentets miljøudvalg kan undersøge muligheden for at afholde fælles høringer og invitere Regionsudvalgets ordførere til at fremlægge centrale regionsudvalgsudtalelser for udvalget. Medlemsstaterne kan systematisk indbyde Regionsudvalget til at deltage i de uformelle rådsmøder mellem EU's miljøministre ⁽¹²⁾.

I forbindelse med forbedring af lovgivningen Regionsudvalget

50. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for sammen med Regionsudvalget at afholde et forum med det formål at debattere problemer og løsninger i forbindelse med de lokale og regionale myndigheders anvendelse af EU's miljølov-

givning på specifikke områder såsom forvaltning af vandressourcerne, biodiversitet, støj, luftkvalitet eller affaldshåndtering;

51. opfordrer Europa-Parlamentet til at inddrage Regionsudvalgets Underudvalg for Miljø, Klimaforandring og energi (ENVE) i drøftelserne med Kommissionen i Europa-Parlamentets miljøudvalg om implementeringen af EU's miljølovgivning;

52. foreslår, at konceptet med prisen som Europas miljøhovedstad videreudvikles, og understreger sit ønske om at være repræsenteret i prisens jury. I den forbindelse foreslår Regionsudvalget:

- at der på linje med praksis i forbindelse med uddelingen af prisen som europæisk kulturhovedstad afsættes økonomiske midler til vinderne med henblik på at fremme merværdien af de prisvindende initiativer;

- at de fordele og erfaringer, som de europæiske miljøhovedsteder indhøster, udnyttes maksimalt, herunder i kraft af netværksdannelse mellem prisvinderne med det formål at udveksle viden og bedste praksis. Regionsudvalgsstøtte til afholdelse af arrangementer og i forbindelse med indberetning af resultaterne til Regionsudvalget og Kommissionen er en mulighed;

- at Regionsudvalget orienterer sine europæiske arrangementer og konferencer og underudvalgsmøder mod de respektive års miljøhovedstad for yderligere at fremme udvekslingen af knowhow og bedste praksis;

- at EU's miljøhovedsteder opfordres til at melde tilbage efter nogle år om, hvad der videre er sket inden for bæredygtig bypolitik. De skal opfordres til at dele nye landvindinger og visioner med andre byer og interesserede aktører ved vigtige EU-arrangementer;

- at prisen udnyttes til at fremme borgernes engagement i deltagelsesdemokratiet og medansvaret på lokalt plan for overholdelsen af miljølovgivningen. Dette omfatter også en regional dimension i form af inddragelse af bykommunernes opland i aktiviteterne i forbindelse med uddelingen af prisen som Europas miljøhovedstad;

- at udvælgelsesprocessen justeres, f.eks. ved at juryen får lejlighed til at interviewe repræsentanter for og besøge de byer, der er indstillet til at modtage prisen;

- at det overvejes at gøre Regionsudvalget til medarrangør af prisuddelingsceremonien for at øge prisens synlighed.

F. På vej mod en ramme om den fremtidige miljøpolitik

Behovet for et syvende miljøhandlingsprogram Regionsudvalget

53. finder, at det sjette miljøhandlingsprogram har haft afgørende betydning for udarbejdelsen af EU's miljølovgivning, og at der er behov for et syvende miljøhandlingsprogram;

⁽¹²⁾ Jf. CdR 89/2009 fin.

54. understreger, at et syvende miljøhandlingsprogram ville styrke strategien for bæredygtig udvikling og være en bærende søjle i den kommende Europa 2020-strategi, der ofte henviser til begreber som »grøn vækst« og overgang til lavemissionsøkonomi med effektiv udnyttelse af ressourcerne. Der er behov for et syvende miljøhandlingsprogram for at konkretisere betydningen af ovennævnte begreber og deres betydning for miljøpolitikken;

55. finder, at et syvende miljøhandlingsprogram både ville gavne erhvervslivet og de lokale og regionale myndigheder ved at opstille en struktureret og langsigtet planlægningsramme, herunder for større infrastrukturinvesteringer;

56. påpeger, at miljøpolitikken bør integreres i alle sektorpolitikker, og at dette ikke kan sikres alene i kraft af specifik lovgivning;

57. frygter, at en manglende vedtagelse af et nyt miljøhandlingsprogram, når det gamle, der var det første retlige instrument med bindende afgørelser, udløber, vil blive betragtet som manglende politisk engagement på et område, som er anerkendt som værende centralt for borgerne.

Mulige elementer i et syvende miljøhandlingsprogram Regionsudvalget

58. beklager, at det sjette miljøhandlingsprogram ikke udtrykkeligt nævner Regionsudvalget, og opfordrer kraftigt til at gøre princippet om styring på flere niveauer til et vigtigt element i det syvende miljøhandlingsprogram;

59. mener, at det syvende miljøhandlingsprogram er et langsigtet strategisk planlægningsdokument, som bør opstille klare målsætninger og tidsfrister, gå bort fra relative og over til absolutte måltal for mindskelse af bestemte former for miljøpåvirkning (f.eks. CO₂ pr. indbygger) samt formulere klare miljømål baseret på Det Europæiske Miljøagenturs tilstandsrapport om miljøet i Europa 2010 ⁽¹³⁾;

60. gør opmærksom på, at gennemførelsen af det syvende miljøhandlingsprogram bør tage hensyn til de lokale og regionale myndigheders kompetencer samt politiske og administrative råderum;

61. finder, at miljøhandlingsprogrammet bør omfatte en grundig revision af praksis for datahåndtering og -indsamling med det formål at sikre retvisende sammenligninger af miljøpræstationer og bedre forståelse af, hvad der udgør bedste praksis;

62. mener, at det syvende miljøhandlingsprogram bør tilskynde til bredere anvendelse af markedsinstrumenter kombineret med regulering. Det sjette miljøhandlingsprogram virkede befordrende for anvendelsen af økonomiske instrumenter til effektivisering af ressourceudnyttelsen og mindskelse af miljøpåvirkningen. I de tilfælde, hvor denne fremgangsmåde har været anvendt, har den lettet de økonomiske byrder for de lokale og regionale myndigheder samt forbedret implementeringen;

63. opfordrer til, at det syvende miljøhandlingsprogram fra 2013 fremmer foranstaltninger, der giver regioner og byer mulighed for at drage direkte fordel af de finansielle ressourcer, der tilvejebringes under ordningen for handel med drivhusgas-emissioner, til at finansiere lokale programmer til bekæmpelse af klimaændringerne;

64. foreslår, at miljøhandlingsprogrammet tilrettelægges inden for en langsigtet horisont, dvs. frem til mindst 2020, eftersom der allerede nu er behov for en plan frem til 2050 ledsaget af en midtvejsevaluering, overvågning og klare køreplaner med midlertidige mål;

65. foreslår en systematisk tilgang til effektiv ressourceudnyttelse, herunder specifikke mål og tidsfrister for absolutte kvantitative reduktioner af anvendelsen af naturressourcer og vedtagelse af en ny BNP-definition, der tager hensyn til miljøpåvirkningen;

66. opfordrer kraftigt til, at koblingerne mellem de forskellige politikområder opretholdes, og at miljømålsætninger og -krav integreres i alle sektorpolitikker, f.eks. fysisk planlægning og byplanlægning, bytrafik, landbrug, skovbrug, støj, luftkvalitet og sundhed;

67. opfordrer kraftigt til, at miljømålsætninger indarbejdes i budgetmæssigt tunge områder såsom udvikling af landdistrikterne og landbrug;

68. bemærker, at 75 % af EU's befolkning bor i byområder, der genererer 75 % af udledningen af drivhusgasser, men at byerne samtidig er centre for uddannelse, forskning og innovation. Det syvende miljøhandlingsprogram bør omfatte en klar bydimension og en mekanisme, der kan sikre byområdernes engagement og medansvar;

69. anerkender, at jordforringende processer underminerer de fælles EU-målsætninger på klimaområdet, fødevarerikkerhed og biodiversitet. En fælles tematisk strategi for jordbeskyttelse med et mål om at vedtage et jorddrammedirektiv bør derfor fortsat være en del af det syvende miljøhandlingsprogram.

Bruxelles, den 5. oktober 2010

Mercedes BRESSO
Formand
for Regionsudvalget

⁽¹³⁾ Det Europæiske Miljøagenturs tilstandsrapport om miljøet i Europa, der forventes offentliggjort i november 2010.